

41

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 5 lutego 1969 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych.

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1968 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 311) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych (Dz. U. z 1962 r. Nr 46, poz. 223, z 1965 r. Nr 35, poz. 225 i z 1968 r. Nr 43, poz. 311) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów i ustępów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych (Dz. U. Nr 46, poz. 223) w brzmieniu: „§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,
- 2) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca

1965 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych (Dz. U. Nr 35, poz. 225) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

- 3) §§ 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1968 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 311) w brzmieniu:

„§ 2. Zasady ustalania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie do kosztów orzeczonych po dniu wejścia w życie rozporządzenia oraz do opłat rocznych, które staną się wymagalne po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Gospodarki Komunalnej: *A. Giersz*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 5 lutego 1969 r. (poz. 41).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych.

Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297) zachodzi się, co następuje.

§ 1. Koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz części kosztów innych urządzeń komunalnych (kanalizacyjnych, wodociągowych, gazowych, elektrycznych, ciepłowniczych) pokrywane przez osoby fizyczne i prawne, będące właścicielami terenu, określa się na podstawie odpowiednich stawek opłat wymienionych w cenniku ustalonym przez prezydium właściwej powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, miasta wyłączonego z województwa) zgodnie z wytycznymi Rady Ministrów, wydanymi w wykonaniu art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297).

§ 2. Wysokość kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz części kosztów innych urządzeń komunalnych, jeżeli zaspokajają one potrzeby gospodarstwa domowego, wynosi 25-krotność odpowiednich stawek opłat za te urządzenia przewidzianych w cenniku (§ 1). Jeżeli urządzenia komunalne służą do zaspokojenia również innych potrzeb (np. przemysłowych), wysokość tych kosztów wynosi do 50-krotności tych stawek. Przy obliczaniu kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów przyjmuje się stawki przewidziane w cenniku za urządzenie dróg i dojazdów o nawierzchni utwardzonej.

§ 3. 1. Ustalenie wysokości kosztów według zasad określonych w § 2 następuje od obszaru odpowiadającego powierzchni działki normalnej zabudowanej lub przeznaczonej pod zabudowę na cele mieszkalne lub usługowe, jednak najwyżej za powierzchnię do 500 m².

2. Jeżeli powierzchnia obszaru określonego w ust. 1 przekracza 500 m², wówczas od nadwyżki ponad tę powierzchnię wysokość kosztów obciążających właściciela za każde rozpoczęte 100 m² wynosi 10% opłaty ustalonej od 500 m² powierzchni.

3. Ustalenie wysokości kosztów od obszaru użytkowanego na cele przemysłowe lub handlowe następuje od całego obszaru użytkowanego na te cele.

§ 4. 1. Właściciele terenów określonych w § 1, użytkowanych na gospodarstwa rolne, ponoszą od terenu o obszarze do jednego hektara koszty określone w § 2 liczone za obszar do 500 m², a od każdego dalszego rozpoczętego hektara 10% tej opłaty. Wydziały gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w porozumieniu z wydziałami rolnictwa i leśnictwa prezydium rad narodowych mogą obniżyć w granicach do 25% wysokość kosztów określonych w § 2 ust. 1, obciążających właścicieli terenów nie przylegających bezpośrednio do ulicy lub placu komunikacyjnego.

2. W razie zmiany przeznaczenia terenu, o którym mowa w ust. 1, na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego lub wstępnie ustalonych założeń tego planu, w przypadku sprzedaży tego terenu następuje uzupełnienie opłat do wysokości wymienionej w § 3; w razie sprzedaży części

teronu uzupełnienie opłaty następuje w stosunku do sprzedanej części.

§ 5. 1. Obowiązek pokrycia kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po oddaniu ulicy lub placu do użytku.

2. W stosunku do pozostałych urządzeń komunalnych, wymienionych w § 1, obowiązek pokrycia części ich kosztów powstaje z dniem podłączenia terenu przez właściciela do określonego urządzenia komunalnego, nie później jednak niż po upływie roku od powstania warunków do podłączenia. Niewykonanie zlecenia dotyczącego podłączenia nieruchomości do określonego urządzenia komunalnego, udzielonego przed upływem roku jednostce państwowej, zwalnia właściciela od obowiązku ponoszenia opłat do dnia wykonania tego zlecenia.

§ 6. 1. W razie przeniesienia własności terenu przez dotychczasowego właściciela na rzecz innej osoby niż współmałżonek, wstępni lub zstępni obowiązek pokrycia kosztów wymienionych w § 5 ust. 2 powstaje z dniem sporządzenia aktu przeniesienia własności niezależnie od podłączenia się do tych urządzeń i obciąża nabywcę.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w razie wykonania przez prezydium rady narodowej prawa pierwokupu lub wykupu.

§ 7. O wysokości kosztów określonych w §§ 2—4 obciążających właścicieli terenów (nieruchomości) orzeka organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej miasta lub osiedla.

§ 8. 1. Na wniosek właściciela terenu organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej miasta lub osiedla może zezwolić na pokrywanie kosztów określonych w § 7 w formie opłat rocznych, płatnych przez okres do 50 lat.

2. Przy wpłacie przez właściciela kosztów określonych w § 7 jednorazowo bez zamiany na opłaty roczne organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej udzieli właścicielowi terenu bonifikaty w wysokości 20%.

3. Organizacje społeczne i spółdzielnie mieszkaniowe na swój wniosek pokrywają koszty urządzeń komunalnych w formie opłat rocznych w okresie 50 lat.

4. Organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej miasta lub osiedla może obniżyć w granicach do 50% wysokość kosztów określonych w § 2, pobieranych w formie opłat rocznych od właścicieli terenów, którym sytuacja majątkowa utrudnia płacenie opłat rocznych w pełnej wysokości (renciści, inwalidzi itp.).

§ 9. Należność Państwa określona w § 7 podlega zabezpieczeniu hipotecznemu na terenie (nieruchomości) z ustalonym pierwszeństwem hipotecznym na równi z zobowiązaniami podatkowymi, bez względu na datę wpisu. Jeżeli teren (nieruchomość) nie ma urządzonej księgi wieczystej lub księga zaginęła albo uległa zniszczeniu, zabezpieczenie może być

dokonane przez złożenie decyzji, o której mowa w § 7, do zbioru dokumentów, ze skutkami jak przy wpisie hipoteki.

§ 10. 1. Jeżeli teren określony w § 1 jest przewidziany do wywłaszczenia, a stwierdzenie tej okoliczności znajduje oparcie w etapowym planie zagospodarowania przestrzennego, lub jest położony na obszarze przewidzianym do uznania go za obszar urbanizacyjny, właściciel tego terenu jest zwolniony od pokrywania kosztów wymienionych w § 1. Za przewidziany do uznania za obszar urbanizacyjny uważa się obszar, co do którego została powzięta uchwała wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) zawierająca wniosek o uznanie obszaru za urbanizacyjny, lub uchwała rady narodowej niższego stopnia w sprawie zwrotienia się do wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) o uchwalenie takiego wniosku.

2. Jeżeli nastąpi wywłaszczenie terenu (nieruchomości) lub przejście na własność Państwa z powodu uznania danego obszaru za urbanizacyjny, następuje zwolnienie dotychczasowego właściciela od obowiązku pomieszczenia nie splaconej części kosztów wymienionych w § 7.

§ 11. Obowiązek pokrywania kosztów objętych niniejszym rozporządzeniem odnosi się do tych urządzeń, które zostały oddane do użytku po wejściu w życie ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach.

§ 12. 1. Organizacje społeczne i spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, które pokryły przypadające na nie koszty budowy określonego urządzenia komunalnego, nie uiszczają opłat za wprowadzenie tego urządzenia.

2. Osobom prawnym nie będącym jednostkami państwowymi lub organizacjami społecznymi (art. 3 ust. 2), które jako właściciele terenu uczestniczyły w kosztach budowy określonego urządzenia komunalnego, zalicza się wyłożony wkład na pokrycie kosztów budowy tego urządzenia komunalnego, a w razie pokrywania kosztów w formie opłat rocznych, udziela się zwolnienia na określoną w stosunku do nakładów ilość lat od obowiązku ponoszenia opłat przypadających za te urządzenia.

3. Osobom fizycznym, które jako właściciele terenu przyczyniły się do wybudowania określonego urządzenia komunalnego własnymi środkami finansowymi bądź wkładem rzeczowym lub własną pracą w czynnie społecznym, zalicza się te środki (wartość wkładu rzeczowego, pracy) na poczet należności z tytułu pokrycia kosztów budowy określonego urządzenia komunalnego.

4. Decyzje o zwolnieniu od opłat na określoną ilość lat oraz o przyznaniu bonifikaty wydaje właściwy do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej miasta lub osiedla.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.